

[Steen Folke.]

udtryk for centrum-ekstremisternes skolepolitik.

Til det første forslag, som lovforslaget indeholder, vil jeg gerne sige, at det er korrekt, at der er en meget lille stemmeprocent til skolenævnsvalgene langt de fleste steder, men at det er organiserede smågrupper, der tiltager sig uberettiget indflydelse, er i hvert fald helt hen i vejret. Det, der tænkes på, er naturligvis venstreorienterede grupper – det er næppe hr. Erhard Jakobsens egne stødtropper, der er tænkt på – men realiteten er, at selv på skoler, der ligger i udprægede arbejderkvarterer, er det langt, langt de fleste steder nok så borgerligt indstillede, som sidder i skolenævnene, og det er i hvert fald ikke nogen venstreorienteret dominans, der er tale om.

I stedet for dette centraliseringsforslag om at lade kommunalbestyrelserne træde ind skulle man prøve at overveje, hvorfor der er så få forældre, der afgiver deres stemmer til skolenævnsvalgene. I stedet for at lave procent-spærringer og den slags kunne man forsøge at give forældre, elever og lærere mulighed for at gå ind i et reelt samarbejde. Et lille skridt – og jeg understreger: et lille skridt – i den retning kunne være, at man gav forældrene mulighed for at få betaling for tabt arbejdsfortjeneste, når de deltog i den slags virksomhed, for at ingen af økonomiske grunde skal udelukkes fra at være med.

De andre forslag, som lovforslaget indeholder, er simpelt hen ren propaganda for ro og orden og for magtkoncentration i skolerne. I skolestyrelseslovens § 57, stk. 3, står der, at lederen har såvel den administrative som den pædagogiske ledelse af vedkommende skoles eller institutions virksomhed. Lederen kan bestemme noget, medens lærerrådet kun kan udtale sig. Lederne har altså den centrale rolle og den magt, som centrum-ekstremisterne ønsker de skal få, eller som de ønsker at styrke. VS mener, at deres indflydelse er rigelig stærk i forvejen, at man snarere skulle give større reel indflydelse til andre end lige præcis skolernes ledere.

Når man taler om, at lederne skal have samme rettigheder, som man har tildelt lærerrådene gennem fælleslærerrådet osv., så er det også noget sludder. Det er i dag sådan, at skolelederen er medlem af lærerrådet; det vil sige, at han eller hun først har mulighed for at del-

tage i diskussion og afstemning i lærerrådet og mulighed for at stille forslag ligesom alle andre. Derefter sendes udtalelser ad kommandovejen videre i systemet, og skolelederen har dér mulighed for at påtegne papirer og give sin mening til kende som skoleleder. Når sagen behandles i skolenævn, er vedkommende også med og kan igen udtrykke sin mening. I langt de fleste kommuner har skoledirektørerne faste møder med kommunernes skoleinspektører. I denne uformelle pressionsgruppe bliver der taget mange beslutninger, som har langt større betydning end de udtalelser, der kommer fra lærerråd og fælleslærerråd.

Hvis der skal ske ændringer på området, ville det logiske være, at skoleinspektøren blev frataget sin stemme i lærerrådet eller sin udtaleret som leder, så vedkommende ikke som nu har langt større påvirkningsmulighed end de menige lærere på skolerne.

Vi mener kort sagt, at hele dette lovforslag er renlivet propaganda, som ikke tager sigte på at løse ét eneste af de mange helt reelle problemer, der er for både elever, forældre og lærere i folkeskolerne – og for skolelederne med for den sags skyld. Det er kort sagt et glimrende udtryk for en centrum-ekstremistisk skolepolitik.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ingolf Knudsen) (CD):

Hr. Steen Folke, som var den sidste, der havde ordet her på talerstolen, skal måske lige belæres om, at det parti, jeg tilhører, hedder centrum-demokraterne. Jeg ville nok føle det mere anstændigt, om hr. Steen Folke benyttede sig af den betegnelse fremfor at hæfte alle mulige andre betegnelser på mit parti.

Når vi ser den modtagelse, vort forslag har fået, kan vi nok forundres en smule. Det er helt givet, at når vi fremsætter forslaget, er det netop for at styrke nævnene, for at præcisere, at det er i skolenævnene, ansvaret ligger. I vort moderne samfund bliver det mere og mere almindeligt, at vi overlader ansvar og beføjelser til forskellige grupper. Samtidig med at vi overlader dette ansvar og disse beføjelser til grupperne, giver man dem en stor indflydelse, altså indflydelse på udformningen af samfundet, og det er også tilfældet med skolenævnene.

Derfor må vi også finde det rimeligt, at forældrene påtager sig dette ansvar, at de er sig ansvaret bevidst. Det vil sige, at skolenævn lige